

Текст 1. Бил ли си някога в ...?

Ана: Бил ли си някога в Англия?

Борис: Да, бил съм там един път. Посетих Лондон. Беше невероятно! А ти не си ли била там?

Ана: Не, никога не съм била там, но много искам да отида. А къде още си бил? Кои други страни си посетил?

Борис: Бил съм почти навсякъде в Западна Европа. Само в Португалия и в Испания не съм бил, но планирам скоро да ги посетя. А ти кои страни си посетила до момента?

Ана: Не съм пътувала много ... Била съм само в Германия и във Франция. В Германия съм била два пъти. Първият път посетих Берлин, а вторият път бях във Франкфурт. А миналата година бях на екскурзия в Париж. Франция много ми хареса и много скоро ще отида в Женева. Всички казват, че си заслужава да се види. Ти бил ли си в Женева?

Борис: Не, никога не съм бил там. Хайде да отидем там заедно!

Текст 2. Червената шапчица (Шарл Перо)

Имало едно време едно малко момиченце, което винаги се обличало в червено и носело една червена шапчица, която майка му оплела за рождения му ден. Затова всички го наричали Червената шапчица. Веднъж бабата на Червената шапчица се разболяла и майка ѝ я изпратила да занесе топла супа и вкусно ядене на баба си. Червената шапчица вървяла през гората, когато изведнъж от храстите изскочил вълкът и я попитал къде отива. Тя наивно отвърнала, че отива при баба си, за да ѝ занесе кошница топла храна. Вълкът бил хитър и веднага посъветвал Червената шапчица да набере букет цветя за баба си. Докато момиченцето се спирало на

различни места да бере цветя, вълкът по преките пътеки стигнал до къщичката на бабата и почукал на вратата.

- *Кой чука?* - попитала бабата.

- *Аз съм, бабо, Червената шапчица* - отговорил вълкът с тъничък глас.

- *Дръпни резето и влез!* - викнала бабата. - *Нямам сили да стана от леглото.*

Вълкът дръпнал резето, хвърлил се върху болната старица и я нагълтал цяла-целиничка. После облякъл нейните дрехи, мушнал се под завивките и зачакал Червената шапчица. Скоро след това пристигнало и малкото момиченце. То много се учудило от вида на баба си и попитало:

- *Бабо, защо са ти толкова големи ушите?*

- *За да мога по-добре да те чувам, детето ми.*

- *Бабо, а защо са ти толкова големи очите?*

- *За да мога по-добре да те виждам.*

- *Бабо, а защо ти е толкова голяма устата?* – попитало още по-учудено момиченцето.

- *За да мога по-лесно да те изям!* - изревал вълкът и скочил върху Червената шапчица.

Като излапал и нея, преситеният звяр захъркал гръмогласно. Наблизо минавали ловци. Чули те силното хъркане и надникнали в къщичката. Видели и понечили да стрелят, но забелязали, че в корема му нещо мърда. Взели ножици и разпорили корема на вълка. Оттам изскочили, живи и здрави, бабата и Червената шапчица. Всички отпразнували щастливия край.